

røre den enkeltes personlige Kvalifikationer, men maa jo være en Indstilling, der angaar hele den Klasse af Arbejdere, hvem han staar sammen med, og omfatter dem under et. Derfor tror jeg ikke, der kan være Tale om nogen som helst Vilkaarlighed. Jeg vil tillade mig at anbefale Forslaget, men skal i øvrigt være villig til at forhandle om Enkeltheder med det Udvalg, der bliver nedsat.

R. M. Klausen: Paa en vis Maade er jo Tinget bundet i denne Sag, idet der jo gentagne Gange har været indgivet Andragende fra de paagældende Arbejdere, og dette Andragende sidst blev modtaget med Velvillie af Tinget og henvist til Overvejelse af Forsvarsministeren og Finansministeren. Det, der foreligger her, er altsaa en Frugt af de to Ministres Samarbejde. Jeg tror her at turde udtale, at de Arbejdere, som Lovforslaget vedrører, ville være særdeles tilfredse dermed. Det har været imødeset med stor Længsel af dem, det vedkommer.

Der er jo, saa vidt mig bekendt, ved disse Fabrikker og Værksteder beskæftiget mange Folk, som ere meget gamle og brøstfældige, og det er meget muligt, at hvis de havde været paa andre Arbejdssteder, vilde de allerede for længe siden have faaet deres Afsked. Forholdet er jo det, at naar saadanne gamle, udslidte Arbejdere afskediges, ville de jo saa godt som altid være henviste til det offentlige Forsørgelse. Jeg tror virkelig, at der er en hel Del Folk, som have tjent og arbejdet saa længe, at de ere bedst tjente med nu at tage deres Afsked og være sikrede ved den Pension, her er Tale om. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Tak overfor den højtærede Minister for, at han er fremkommen med Forslaget. Jeg tror, det vil vække almindelig Tilfredshed hos de Klasser, det er beregnet paa, og dermed skal jeg tillade mig at anbefale det.

Dinesen: Jeg skal ligesom de ærede Talere, der have haft Ordet, udtale min Anerkendelse til Ministeren for dette Forslags Fremkomst. Der er kun et enkelt Forhold, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa. Det angaar de Kvinder, som gøre Tjeneste ved de militære Sygehuse omkring i Landet. Saa vidt jeg skønner, ville de efter dette Forslag blive stillede paa samme Fod og have Udsigt til Pension efter samme Regler som de andre Funktionærer, paa hvem Forslaget tager Sigte. Men jeg har den Formening,

at dette for disse Menneskers Vedkommende ikke er ganske tilstrækkeligt, idet den Gerning, de udføre, er af en saadan Art, at den stiller ganske andre Fordringer til deres Helbred og Evne til at holde ud, saa at jeg ikke ser rettere, end at der bør tages særligt Hensyn til disse ved Lovforslagets Affattelse. Jeg har Grund til at antage, at den ærede Ministers Opmærksomhed ogsaa er henledet paa dette Forhold, og jeg har derfor kun begæret Ordet for at gøre disse Bemærkninger, da jeg ikke i det Udvalg, til hvilket Sagen bliver henvist, faar Lejlighed til at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg tror, at det fortjener i ganske særlig Grad at være Genstand for Udvalgets Overvejelse.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Angaaende Sygeplejerskernes mulige Særstilling udtalte jeg mig jo, som ærede Medlemmer erindre, allerede ved dette Lovforslags Forelæggelse, og jeg klærede da, at jeg ønskede at forhandle med det eventuelle Udvalg netop derom, thi jeg erkender, som det ærede Medlem for Hilerød (Dinesen) fremhævede, at disse Kvinders Gerning er saa opslidende, at der maaske kunde være nogen Grund til at stille dem noget gunstigere med Hensyn til Pensioneringen end de øvrige Funktionærer.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning

Blem: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1586, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 655).